

tid. Hvis man medtager disse Beløb, som tilsammen udgøre 5,886,000 Kr., og endelig dertil lægger Finansaarets Underskud, som selvfølgelig ogsaa skal gaa paa Kassebeholdningen, 1,800,000 Kr., ville vi dermed komme til et Beløb af 7,700,000 Kr. omtrent, hvilket altsaa maa bringes i Modregning over for de 5 Mill., som jeg før omtalte, og som man kan tage med i Betragtning til Gunst for Kassebeholdningen, naar man vil gaa til en saadan Opgørelse. Forholdet stiller sig utvivlsomt saaledes, uden at jeg derfor her skal hænge mig i disse Beløb — man kan jo altid kritisere dem og bringe dem noget op og noget ned — men jeg tror, man maa være enig om, at Forholdet stiller sig saaledes, at Kassebeholdningen nu er kommen saa langt ned, at man ikke alene ikke er berettiget til at tale om, at vi have en rundelig og rigelig Kassebeholdning, saaledes som man var meget villig til at tale i forrige Rigsdagssamling, men Forholdene mane til ved Behandlingen af det foreliggende Budget at have sin Opmærksomhed henvendt paa Kassebeholdningens forholdsvis ringe Størrelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Finansministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Oprettelse af en Amtstuefilial i Fakse, b. Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 5te Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesser og i Pensionslov af 24de Februar 1858 for Embedsmænd og disses Enker og Børn, c. Forslag til Lov om Lønninger m. m. ved Statsanstalten for Livsforsikring, d. Forslag til Lov om Ophævelse af Forpligtelsen til at svare Sjette- og Tiendepenge og e. Forslag til Lov om Pension for fhv. Revisor og Fuldmægtig i Kolonialkontoret under Koloniernes Centralbestyrelse, Justitsraad J. P. Wittrup.

Finansministeren (Hørring): Det første Forslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Oprettelse af en Amtstuefilial i Fakse; dette Forslag var fremme i forrige Samling her i Tinget, men naaede ikke ud over første Behandling.

Det næste Forslag er Forslag til Lov om Forandring i Lov af 5te Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesser og i Pensionslov af 24de Februar 1858 for Embeds-

mænd og disses Enker og Børn. Dette Forslag var ligeledes fremme i forrige Samling her i Tinget og naaede ikke ud over første Behandling. Det fremsættes nu uforandret.

Det tredje Forslag er Forslag til Lov om Lønninger m. m. ved Statsanstalten for Livsforsikring. Forslaget kom frem sent i forrige Samling, men naaede ikke ud over første Behandling. Det fremsættes nu i alt væsentligt uforandret. Idet der nu er gaaet et Aar, siden det fremkom, har man kunnet medtage statistiske Data for et Aar mere, og dette har ogsaa ført til Rettelser i selve Forslaget, navnlig ogsaa da enkelte Forhold ere blevne forandrede i Løbet af dette Aar. Men det er ikke Ændringer, som paa nogen Maade ere væsentlige. Ændringerne fremkomme navnlig i § 9, og jeg skal derfor særlig tillade mig at henvise til Bemærkningerne til denne Paragraf. Maaske det dog maa være mig tilladt ved Fremsættelsen af dette Forslag at minde om, at det ikke gaar ud paa nogen Lønningsforbedring i og for sig, men at det gaar ud paa at forandre Lønningsforholdene ved Statsanstalten for Livsforsikring. Lønningsforholdet har hidtil været og er altsaa ogsaa nu ordnet saaledes, at største Delen af Lønningerne bestaar i Tantième, og denne Lønningsdel vil — efter alt, hvad der er at vente — stadig vokse, fordi Tantièmen vokser. Det har derfor været et Ønske her hos det høje Tings Finansudvalg og ogsaa hos mig selv at komme bort fra denne Lønningsordning, som i mange Henseender maa anses for at være uheldig. Det er ikke en Ordning; som i og for sig imødeses med Glæde fra Anstaltens Side, men det er Interesserne for mit eget Vedkommende, for Finansministeriets Vedkommende, og for Rigsdagens, som her mødes — haaber jeg — i Ønsket om at faa denne Lov fremmet, men ganske vist ogsaa fremmet i den nærmeste Tid. Thi det er sikkert nok, at for hvert Aar, som gaar, medens denne Reform lader vente paa sig, ville Forholdene forandres og forandres for saa vidt i en meget uheldig Retning, som Tantièmen sikkert vil vedblive at vokse.

Jeg fremsætter dernæst Forslag til Lov om Ophævelse af Forpligtelsen til at svare Sjette- og Tiendepenge. Ifølge D. L.'s Bestemmelser i 5—2—76 og følgende Paragraffer bestaar der en Ret til fra den Arv, der tilfalder en uden for Riget levende Mand, og som føres ud af Riget, at gøre et Afdrag, nemlig $\frac{1}{6}$ til Staten — Kongen, som det hedder i D. L. — og af det